

Nr 338

Av herr **Mattsson** och herr **Gustafsson, Nils-Eric**, *angående rätten till statsbidrag för anläggande av semesterby.*

(Lika lydande med motion nr 367 i Andra kammaren)

Den ökade fritid som medborgarna fått till följd av kortare arbetsvecka och längre semester ökar behovet av fritidsanläggningar av skilda slag. Många löser dessa spörsmål i stort sett på egen hand, t. ex. genom förvärv av sommarstuga eller annat slag av fritidsbostad. Denna möjlighet står dock icke öppen för alla. Stora grupper är bl. a. av ekonomiska skäl hänvisade att lita till s. k. kollektiva anläggningar av skilda slag. Tillkomsten av sådana främjas också av det allmänna, bl. a. genom anslag ur fonden för friluftslivets främjande.

Värdet av att det allmänna sålunda främjar tillskapandet av semesterbyar och liknande anläggningar bör understrykas. Samtidigt måste det dock framhållas, att det stöd som lämnas bör ges i sådana former och på sådana grunder att så många intressenter som möjligt kan delta i strävandena att tillgodose det stora behov som finns. I detta hänseende synes nu tillämpade ordning inte vara helt tillfredsställande. Vissa ändringar bör övervägas.

Många kommuner synes ha ett starkt intresse av att bereda sina medborgare möjligheter till vistelse vid semesterby. För många inlandskommuner t. ex. ligger det härvid nära till hands att söka förlägga en sådan semesterby invid kusten i syfte att bereda möjlighet till miljöbyte samt bad och liknande friluftsliv. I fråga om bidrag ur friluftsfonden synes dock alltjämt tillämpas en relativt restriktiv ordning när det gäller bidrag till kommun avseende anläggning belägen i annan kommun. Enligt vår mening bör ett sådant förhållande inte tillmätas någon betydelse såvitt övriga förutsättningar för bidrag är för handen.

En annan olägenhet i vissa fall är det regelmässiga kravet på att ett s. k. strövområde skall finnas i omedelbar anslutning till en semesterby. Detta krav, som tillkommit med tanke på att anläggningen avser friluftsliv, måste allmänt sett anses riktigt. Det är ett intresse både för de semestrande och för de närboende att ett dylikt område finns. I vissa fall kan dock detta krav verka onödigt hämmande. Särskilt gäller detta i fråga om semesterbyanläggningar vid kust. På många håll är tillgången på lämpliga utrymmen för sådana anläggningar starkt begränsad på grund av strand- och vattenförhållanden m. m. I åtskilliga fall kan det visa sig att det på en plats, som är lämplig ur strand- och vattensynpunkt, inte går att tillgodose kravet på strövområde eller att tillgodoseendet av

detta krav skulle medföra att projektet medför sådana kostnader att det av den anledningen inte kan utföras.

Enligt vår mening finns i dylika fall inte samma skäl för kravet på strövområde. Många projekt som får anses goda skulle ointetgöras om detta krav tillämpas restriktivt, och framför allt bör uppmärksammas att en anläggnings belägenhet vid strand och vatten sjöfallet medför att behovet av strövområde minskas, emedan de semestrande idkar det åsyftade friluftslivet vid strand och vatten. I sådana fall bör därför kravet på strövområde kunna uppmjukas i betydande utsträckning efter prövning i varje särskilt fall.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om anpassning av reglerna rörande bidrag ur fonden för friluftslivets främjande så att kommun som avser att anlägga semesterby utanför sina egna gränser får samma rätt till bidrag som annan kommun och så att kravet på strövområde beträffande semesterbyanläggning vid strand och vatten i förekommande fall kan minskas i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 24 januari 1964

T. V. Mattsson

Nils-Eric Gustafsson